

ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਵਚਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਨਿਯਮ ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੀ ਤਰਫਦਾਰੀ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦੁਰ, ਜੇ. ਵੱਲੋਂ ਖੁਸ਼ੀ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਦੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਕਿ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਸਹੀ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨਿਯਮ 30 ਅਤੇ 31 ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਯਮ ਸੁਝਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਜੇ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਿਯਮ 31 ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਲਾਟ ਹੋਣ ਯੋਗ ਜਾਇਦਾਦ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦਾਅਵਾ. ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਿਯਮ 30 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਸਹੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਿੱਸਿਆਂ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਸੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹੀ ਜਾਇਦਾਦ. ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 30 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਾਂਗਾ, ਪਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਸਹਿਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂਗਾ।

ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਜੇ.-ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਕੇ.ਐਸ.ਕੇ.

ਸਿਵਲ ਸਮੀਖਿਆ

ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦੁਰ, ਜੇ. ਦੇ ਸਨਮੁੱਖ

ਮੈਸਰਜ਼ ਸਵੈਯਾ ਮਲ-ਸੰਤ ਰਾਮ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, -- ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਫਾਈਨੈਂਸੀਅਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਜਵਾਬਦੇਹ।

1962 ਦਾ ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 711

ਸਟੇਟ ਫਾਈਨੈਂਸੀਅਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ (1951 ਦਾ LXIII)---ਐੱਸ.ਐੱਸ. 31, 32 ਅਤੇ 46-ਬੀ-ਐੱਸ.1 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ--- ਕੀ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦਾ ਹੈ- ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ --- ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਕੋਡ (V ਦਾ 1908)---O 43, R 4 ਲਾਗੂ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ --- ਐੱਸ. 46-ਬੀ-ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਿ ਕੀ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਈਡ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਟੇਟ ਫਾਈਨੈਂਸੀਅਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1951 ਦੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 32, ਸੈਕਸ਼ਨ 31 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਵਲੋਂ ਅਪਨਾਉਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਜ਼ਾਬਤਾ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਨ ਦਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਉਸ ਕਾਰਨ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਜਿੱਥੇ ਵਿਵਾਦ ਉਦਯੋਗਿਕ ਸਰੋਕਾਰ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਸਰਲਕਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਅਦਾਰੇ ਦੇ ਹੋਰ ਸੰਬੰਧਤ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਿਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧਤ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਆਰਡਰ 34 ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਨਿਯਮ 4 ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਅਤੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਟੇਟ ਫਾਈਨੈਂਸ਼ੀਅਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 46-ਬੀ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਈਡਿੰਗ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਸਮੇਤ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀ ਸੰਤ ਰਾਮ ਗਰਗ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਅੰਬਾਲਾ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ। ਮਿਤੀ 13 ਨਵੰਬਰ, 1962 ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਰਿਸੀਵਰ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਧਿਰਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਲਈ ਕੇਸ 6 ਦਸੰਬਰ, 1962 ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਡੀ.ਐਨ. ਅਗਰਵਾਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਲਈ ਕੇ.ਐਲ.ਕਪੂਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਨਿਰਣਾ

ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦੁਰ, ਜੇ.-ਇਹ ਸਟੇਟ ਫਾਈਨੈਂਸ਼ੀਅਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1951 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਅੰਬਾਲਾ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਇੱਕ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਹੈ।

ਪਹਿਲਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, ਪੈਸੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਮੈਸਰਜ਼ ਸਵਾਇਆ ਮੱਲ ਨੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਸਵਾਇਆ ਮੱਲ ਸੰਤ ਰਾਮ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਸੰਤ ਰਾਮ, ਰੋਲਰ ਫਲੋਰ ਮਿੱਲਜ਼, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਲ ਵਧ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਬਨਾਮ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੇ ਡਿਫਾਲਟ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਹੈ: -

"ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਦਾਰੇ ਸੰਬੰਧਤ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰਜ਼ੇ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ਗੀ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸ਼ਤ ਦੀ ਮੁੜ ਅਦਾਇਗੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਡਿਫਾਲਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਵਿੱਤੀ ਨਿਗਮ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੂੰ ਉਸ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਦਾਰੇ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਪੂਰੇ ਜਾਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਵੱਧ ਰਾਹਤਾਂ ਲਈ ਸੰਭਾਲਦੀ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ: -

- (a) ਕਰਜ਼ੇ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ਗੀ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਜੋਂ ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ, ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ, ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਆਰਡਰ ਲਈ; ਜਾਂ
- (ਬੀ) ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਦਾਰੇ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਨਿਗਮ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ; ਜਾਂ

(c) ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਦਾਰੇ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਦਾਰੇ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਤੋਂ ਇਸਦੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਜਾਂ ਪਲਾਂਟ ਜਾਂ ਉਪਕਰਣ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਗਿਆਪਨ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮ ਲਈ, ਜਿੱਥੇ ਇਸਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ।"

ਮੰਨਿਆ, ਸੰਬੰਧਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਮੈਸਰਜ਼ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਕੋਲ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਡਿਫਾਲਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ. ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੇ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਰਾਹਤਾਂ (ਏ) ਅਤੇ (ਸੀ) ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਅਦਾਰੇ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਬਾਰ 'ਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਵਾਇਆ ਮੱਲ-ਸੰਤ ਰਾਮ ਦੀ ਫਰਮ ਨੇ ਕਰੀਬ ਇਕ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਊ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਖਰੜ ਕੋਆਪਰੇਟਿਵ ਸੋਸਾਇਟੀ ਨੇ ਮੇਸਰਾਂ ਸਵਾਇਆ ਮੱਲ-ਸੰਤ ਰਾਮ ਦੇ ਨੂੰ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਜੱਜ, ਅੰਬਾਲਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਦਿਵਾਲੀਆ ਵਜੋਂ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਰਿਸੀਵਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮਿੱਲਾਂ ਜੋ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਫਰਮ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਹੈ। ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਚਿੰ ਅਦਾਰਿਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਇਤਰਾਜ਼ 'ਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਮੁੱਦਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ:-

"ਕੀ ਪੰਜਾਬ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਅਤੇ ਚਾਰ ਰਿਸੀਵਰ, ਸ਼੍ਰੀ ਦਿਲਬਾਗ ਰਾਏ, ਸ਼੍ਰੀ ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਝਾਂਜੀ, ਸ਼੍ਰੀ ਵੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਤੀਰਥ ਰਾਮ, ਨਿਊ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦੇ ਮੈਨੇਜਰ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਧਿਰ ਹਨ?"

ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ ਅਤੇ ਰਿਸੀਵਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 31 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਡੀ.ਐਨ. ਅਗਰਵਾਲ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਕੇਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਆਰਡਰ 34 ਦੇ ਨਿਯਮ 4 ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ: -

"ਜਿੱਥੇ, ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਸਿਰਲੇਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਧੀਨ ਦੇ, ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਨੂੰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਫਾਰਮ ਨੰ:9 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਢੰਗ ਅਤੇ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗਾ। "

ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 32 ਉਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 31 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪਨਾਉਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਰੁੱਧ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਪ ਧਾਰਾ (6) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ " ਜਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਕੇਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿੱਤੀ ਨਿਗਮ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗਾ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।" ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਜ਼ਾਬਤਾ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ

ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (6) ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਾਰਨ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਦਾਅਵਾ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਕੇਡ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਕੇਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਦਾਰੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ। ਹੋਰ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਦਾਰੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸ੍ਰੀ ਅਗਰਵਾਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਆਰਡਰ 34, ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਕੇਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣੀਆਂ ਸਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕੇਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਜਿਵੇਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (8) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 32 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (8-ਏ) ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਦਾਰੇ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਸਰਲਕਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਰੇ ਦੇ ਹੋਰ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਫਸਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਨਾਲ ਚਿੰਤਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਖੇਪ ਉਪਾਅ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਰਾਜ ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਦਾਰੇ ਦੇ ਵਿੱਤ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਵਿੱਚ "ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੇ ਜਾਂ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ" ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। , ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਸੈਸਿੰਗ ਜਾਂ ਮਾਈਨਿੰਗ ਜਾਂ ਬਿਜਲੀ ਜਾਂ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰੂਪ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਜਾਂ ਵੰਡਣ ਵਿੱਚ। ਇੱਕ ਅਧੂਰੀ ਅਦਾਰੇ ਜਿਸਨੇ ਇਸਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ/ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਦਾਰੇ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਚਿੰਤਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਸ੍ਰੀ ਡੀ.ਐਨ. ਅਗਰਵਾਲ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਹੋਰ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਵਧੀਆ ਕੀਮਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗੀ।

ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 46-ਬੀ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਟੇਟ ਫਾਈਨੈਂਸ਼ੀਅਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ "ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਸੰਗਤ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣਗੇ, ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਕਿ ਇਹ ਪੰਜਾਬ ਨੈਸ਼ਨਲ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਹੋਵੇਗਾ। ਬੈਂਕ ਅਤੇ ਹੋਰ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਆਰਡਰ 34, ਕੇਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੇ ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਧਿਰਾਂ ਵਜੋਂ, ਰਾਜ ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਕੇਡ ਸਮੇਤ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਕਿ ਸਟੇਟ ਫਾਈਨੈਂਸ਼ੀਅਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਪੰਜਾਬ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਆਰ.ਐਸ.

(1) 1962 ਪੀ.ਐਲ.ਆਰ. 755

ਡਿਸਕਲੇਮਰ – ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਨਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਵਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਵਹਾਰਕ ਤੱਤਾਂ ਲਈ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਨ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਸਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।